

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

С Е Р І Я

ЗАКОНИ УКРАЇНИ

ЩОМІСЯЧНИК
ЗАСНОВАНИЙ У 1997 РОЦІ

№ 2 (38)

лютий 2018

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

**ОСНОВИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
ПРО ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я**

ЗАКОН УКРАЇНИ

**ПРО ДЕРЖАВНІ ФІНАНСОВІ ГАРАНТІЇ
МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ**

ЗАКОН УКРАЇНИ

**ПРО ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ ТА ЯКОСТІ
МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ
У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ**

КИЇВ

ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО

СЕРІЯ ЗАКОНИ УКРАЇНИ

№ 2 (38)

лютий 2018

Видавець
ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО
Несторівський пров., 4,
м. Київ-53, 04053

Телефони:

редакції
(044) 272-22-47
відділу маркетингу
(044) 272-12-61

E-mail: radabook@gmail.com
www.radabook.com

З М І С Т

ОСНОВИ ЗАКОНОДАВСТВА
УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ
ЗДОРОВ'Я 3
(станом на 23.02.2018 року)

Закон України
ПРО ДЕРЖАВНІ ФІНАНСОВІ
ГАРАНТІЇ МЕДИЧНОГО
ОБСЛУГОВУВАННЯ
НАСЕЛЕННЯ 48
(станом на 23.02.2018 року)

Відповідальна за випуск
та упорядкування номера
О. Серьогіна

Редактор
О. Бурсук

Комп'ютерна верстка
та виготовлення оригінал-макета
О. Хлопової

Закон України
ПРО ПІДВИЩЕННЯ
ДОСТУПНОСТІ
ТА ЯКОСТІ МЕДИЧНОГО
ОБСЛУГОВУВАННЯ
У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ 63
(станом на 23.02.2018 року)

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ № 22704-12604Р від 04.05.2017 р.

Підписано до друку 23.02.2018.
Формат 84 × 108 / 32. Фіз. друк. арк. 2,25.
Ум. друк. арк. 3,78. Обл.-вид. арк. 4,14.
Зам. № 8-020.

Виготовлено ФОП Гудзинський В. Є.
Свідоцтво Держкомтелерадіо України
ХК № 269 від 23.11.2010 р.

© Парламентське видавництво, 2018

ОСНОВИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я

№ 2801–XII від 19 листопада 1992 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 4, ст. 19)

Введено в дію Постановою ВР№ 2802–XII від 19.11.92, ВВР, 1993, № 4, ст. 20

Із змінами, внесеними Декретом № 23–92 від 31.12.92, ВВР, 1993, № 11, ст. 93; Законами № 2978–XII від 03.02.93, ВВР, 1993, № 15, ст. 132; № 4039а–XII від 25.02.94, ВВР, 1994, № 28, ст. 235; № 183/94–ВР від 23.09.94, ВВР, 1994, № 41, ст. 376; № 200/94–ВР від 13.10.94, ВВР, 1994, № 45, ст. 404; № 70/97–ВР від 14.02.97, ВВР, 1997, № 15, ст. 115; № 1489–III від 22.02.2000, ВВР, 2000, № 19, ст. 143; № 380–IV від 26.12.2002, ВВР, 2003, № 10–11, ст. 86; № 1344–IV від 27.11.2003, ВВР, 2004, № 17–18, ст. 250; № 1694–IV від 20.04.2004, ВВР, 2005, № 4, ст. 83; № 1801–IV від 17.06.2004, ВВР, 2004, № 43–44, ст. 493; № 2285–IV від 23.12.2004, ВВР, 2005, № 7–8, ст. 162; № 2427–IV від 01.03.2005, ВВР, 2005, № 13, ст. 231; № 2505–IV від 25.03.2005, ВВР, 2005, № 17, № 18–19, ст. 267; № 2624–IV від 02.06.2005, ВВР, 2005, № 26, ст. 355; № 3235–IV від 20.12.2005, ВВР, 2006, № 9, № 10–11, ст. 96; № 3370–IV від 19.01.2006, ВВР, 2006, № 22, ст. 184; № 3421–IV від 09.02.2006, ВВР, 2006, № 22, ст. 199; № 489–V від 19.12.2006, ВВР, 2007, № 7–8, ст. 66; № 657–V від 08.02.2007, ВВР, 2007, № 16, ст. 215; № 997–V від 27.04.2007, ВВР, 2007, № 33, ст. 440; № 1033–V від 17.05.2007, ВВР, 2007, № 34, ст. 445; № 121–VI від 12.02.2008, ВВР, 2008, № 11, ст. 108; № 2592–VI від 07.10.2010, ВВР, 2011, № 10, ст. 63 (щодо втрати чинності додатково див. Закон № 763–VII від 23.02.2014, ВВР, 2014, № 12, ст. 189); № 3395–VI від 19.05.2011, ВВР, 2011, № 50, ст. 537; № 3611–VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, № 14, ст. 86; № 4000–VI від 03.11.2011, ВВР, 2012, № 23, ст. 241; № 4196–VI від 20.12.2011, ВВР, 2012, № 30, ст. 348; № 5036–VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, № 23, ст. 223; № 5081–VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 30, ст. 340; № 5290–VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 41, ст. 549; № 5460–VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2–3, ст. 41; № 694–VII від 19.11.2013, ВВР, 2014, № 22, ст. 793; № 1166–VII від 27.03.2014, ВВР, 2014, № 20–21, ст. 745; № 1194–VII від 09.04.2014, ВВР, 2014, № 25, ст. 890; № 1213–VII від 15.04.2014, ВВР, 2014, № 26, ст. 894; № 1590–VII від 04.07.2014, ВВР, 2014, № 36, ст. 1184; № 1697–VII від 14.10.2014, ВВР, 2015, № 2–3, ст. 12; № 76–VIII від 28.12.2014, ВВР, 2015, № 6, ст. 40; № 326–VIII від 09.04.2015, ВВР, 2015, № 28, ст. 237; № 2002–VIII від 06.04.2017, ВВР, 2017, № 21, ст. 245; № 2168–VIII від 19.10.2017, ВВР, 2018, № 5, ст. 31; № 2204–VIII від 14.11.2017, ВВР, 2017, № 51–52, ст. 447 (щодо введення в дію див. п. 1 розділу II «Прикінцеві положення»); № 2206–VIII від 14.11.2017, ВВР, 2018, № 5, ст.32

Додатково див. Рішення Конституційного Суду № 6–рп/2007 від 09.07.2007, № 10–рп/2008 від 22.05.2008

Кожна людина має природне невід’ємне і непорушне право на охорону здоров’я. Суспільство і держава відповідальні перед сучасним і майбутніми поколіннями за рівень здоров’я і збереження генофонду народу України, забезпечують пріоритетність охорони здоров’я в діяльності держави, поліпшення умов праці, навчання, побуту і відпочинку населення, розв’язання екологічних проблем, вдосконалення медичної допомоги і запровадження здорового способу життя.

Основи законодавства України про охорону здоров’я визначають правові, організаційні, економічні та соціальні засади охорони здоров’я в Україні, регулюють суспільні відносини у цій сфері з метою забезпечення гармонійного розвитку фізичних і духовних сил, високої працездатності і довголітнього активного життя громадян, усунення факторів, що шкідливо впливають на їх здоров’я, попередження і зниження захворюваності, інвалідності та смертності, поліпшення спадковості.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про охорону здоров’я

Законодавство України про охорону здоров’я базується на Конституції України і складається з цих Основ та інших прийнятих відповідно до них актів законодавства, що регулюють суспільні відносини у сфері охорони здоров’я.

Стаття 2. Міжнародні договори України в сфері охорони здоров’я

Якщо міжнародним договором, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про охорону здоров’я, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Поняття і терміни, що вживаються в законодавстві про охорону здоров’я

У цих Основах та інших актах законодавства про охорону здоров’я основні поняття мають таке значення:

здоров’я — стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і фізичних вад;

заклад охорони здоров’я — юридична особа будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або її відокремлений підрозділ, що забезпечує медичне обслуговування населення на основі відповідної ліцензії та професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників;

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНІ ФІНАНСОВІ ГАРАНТІЇ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

№ 2168–VIII від 19 жовтня 2017 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2018, № 5, ст. 31)

Цей Закон визначає державні фінансові гарантії надання необхідних пацієнтам послуг з медичного обслуговування (медичних послуг) та лікарських засобів належної якості за рахунок коштів Державного бюджету України за програмою медичних гарантій.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. **Законодавство про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення**

1. Законодавство про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення базується на Конституції України і складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, цього Закону та інших законів і нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини у сфері охорони здоров'я.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені законодавством про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення, застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 2. **Визначення основних термінів**

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) програма державних гарантій медичного обслуговування населення (програма медичних гарантій) — програма, що визначає перелік та обсяг медичних послуг (включаючи медичні вироби) та лікарських засобів, повну оплату надання яких пацієнтам держава гарантує за рахунок коштів Державного бюджету України згідно з тарифом, для профілактики, діагностики, лікування та реабілітації у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами, а також у зв'язку з вагітністю та пологами;

2) електронна система охорони здоров'я — інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує автоматизацію ведення обліку медичних послуг та управління медичною інформацією шляхом

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ ТА ЯКОСТІ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

№ 2206–VIII від 14 листопада 2017 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2018, № 5, ст. 32)

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади і напрями регулювання розвитку охорони здоров'я у сільській місцевості для забезпечення гарантій рівного доступу громадян до якісного та ефективного медичного обслуговування.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані із забезпеченням підвищення доступності, ефективності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості, до якої у цілях цього Закону належать території, що знаходяться за межами міст Києва, Севастополя, міст обласного значення.

Стаття 2. Законодавство України щодо підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості

1. Законодавство України щодо підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості базується на Конституції України і складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України «Про засади державної регіональної політики», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про місцеві державні адміністрації», «Про державні цільові програми», цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших законів, а також законодавчих актів, що регулюють суспільні відносини з відповідних питань.

2. У разі якщо чинним міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, визначено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.